

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οι Σύλλογοι Συνταξιούχων ΑΤΕ, αντιδρώντας στην υπ' αρ. 69/21.5.2014 απόφαση του Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, για τη **ΔΙΑΚΟΠΗ καταβολής** των Επικουρικών Συντάξεων σε όσους Συνταξιούχους συμπληρώνουν το χρόνο, που προβλέπει η Πράξη Απονομής Επικούρησής τους, στείλαμε στους κ.κ. Υπουργό και Υφυπουργό Εργασίας καθώς και στον Πρόεδρο του ΕΤΕΑ το ακόλουθο Υπόμνημα :

«1. Σύμφωνα με το ως άνω σχετικό, το Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, έλαβε απόφαση, για τη **Διακοπή Καταβολής** της δικαιούμενης Επικούρησης από Συνταξιούχους της ΑΤΕ και εφεξής συνταξιοδοτούμενους πρώην ασφαλισμένους στον ΕΛΕΜ, αμέσως μόλις συμπληρωθεί ο χρόνος, ο οποίος προβλέπεται από το άρθρο 10, [πρώτη πρόταση], του Κανονισμού του ΕΛΕΜ.

1. Είναι προφανές, ότι η απόφαση αυτή έλαβε υπόψη την ημερομηνία, η οποία αναγράφεται στις Πράξεις Απονομής Επικούρησης του ΕΛΕΜ, ως **«ΔΗΞΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΜΑΤΟΣ»** και η οποία ημερομηνία, βεβαίως, αντιστοιχεί στο χρόνο που ορίζει η πρώτη πρόταση του άρθρου 10 του Κανονισμού του ΕΛΕΜ.
2. Όπως, όμως, αναλύεται στη συνέχεια του παρόντος, η απόφαση αυτή του Δ.Σ. του ΕΤΕΑ είναι **ΠΑΡΑΝΟΜΗ** και, κατ' ακολουθία, **απολύτως εσφαλμένη**, γεγονός που επιβάλλει την **ΑΜΕΣΗ ανάκλησή** της.
3. Είναι δε φανερό ότι προκειμένου οι θιγόμενοι να **ΜΗΝ** έχουν στοιχεία να αντιδράσουν, δόθηκε, **κατ' ευθεία παράβαση** των επιταγών του άρθρου 12, παρ. 2 του Νόμου 2472/1977, περί της **«Προστασίας του Ατόμου από την Επεξεργασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα»**, εντολή να **ΜΗ χορηγούνται**, στους έχοντες λάβει Επικουρική Σύνταξη από τον ΕΛΕΜ, αντίγραφα των δικών τους Πράξεων Απονομής Επικούρησης, γεγονός που **ΔΕΝ συνάδει** με το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μέσα σε μια ευνομούμενη δημοκρατική χώρα.
4. Προς πλήρη απόδειξη του **παράνομου** και **νόμου αβάσιμου** της απόφασης αυτής του Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, θέτουμε υπόψη σας τα εξής :
 - 5.1. Σύμφωνα με το άρθρο 10 του Κανονισμού του ΕΛΕΜ, οι ασφαλισμένοι στο Επικουρικό αυτό Ταμείο λαμβάνουν τη δικαιούμενη Επικούρηση **εφ' όρου ζωής**, δεδομένου ότι, κατά μεν την πρώτη πρόταση του άρθρου αυτού, ο ΕΛΕΜ καταβάλλει την Επικούρηση, για **όσο χρόνο** ο ασφαλισμένος έχει καταβάλει τις προς αυτόν εισφορές του, κατά δε τη δεύτερη πρόταση του ιδίου άρθρου, εφόσον **εξαντληθεί** ο χρόνος αυτός, τη δικαιούμενη

Επικούρηση είχε νόμιμη υποχρέωση, εκ του ισχύ νόμου έχοντας Οργανισμού της, να συνεχίσει να την καταβάλλει η ΑΤΕ, εφ' όρου ζωής των ασφαλισμένων στον ΕΛΕΜ υπαλλήλων της καθώς και των δικαιούχων κληρονόμων τους.

5.2. **Πράγματι**, το άρθρο 69, παρ.5 του Οργανισμού της ΑΤΕ, **ρητά** όριζε ότι :

«Δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, εφάπαξ λαμβανομένης τη προτάσει του Διοικητού, η Τράπεζα χορηγεί κατ' έτος εις τον παρά τω Ταμείω Υγείας Υπαλλήλων ΑΤΕ «Ειδικόν Λογαρισμόν Βοηθημάτων Μελών» το απαιτούμενον εκάστοτε ποσόν, αναγραφόμενον εις τον ετήσιον προϋπολογισμόν των εξόδων Διοικήσεως αυτής, **προς αντιμετώπισιν της επιδοτήσεως των εκτός του λογαριασμού τούτου Συνταξιούχων ΑΤΕ ως και των μη λαμβανόντων βοήθημα συνταξιούχων δι οιανδήποτε αιτίαν.**

Η επιδόσεις προς τους συνταξιούχους θα γίνεται υπό τους ίδιους όρους, υφ' ους χορηγείται επικούρησις υπό του Ειδικού Λογαριασμού Βοηθημάτων Μελών και **δι' όσον χρόνον χορηγείται σύνταξις.** (ΦΕΚ Β' 694/2 10 1984)».

5.3. Με τα δεδομένα αυτά, και έχοντας υπόψη ότι **ΟΛΕΣ** οι **Επικουρικές Συντάξεις** των ασφαλισμένων στα μεγάλα **Επικουρικά Ταμεία** της χώρας **καταβάλλονται εφ' όρου ζωής**, οι ασφαλισμένοι στον ΕΛΕΜ **προγραμματίσαν το πέρας του εργασιακού τους βίου**, με βάση το νόμιμο δικαίωμά τους, της **εφ' όρου ζωής**, δηλαδή, είσπραξης της **Επικούρησής τους**, δικαίωμα που **ΔΕΝ** δύναται να ανατραπεί εκ των **υστέρων**, ήτοι **ΜΕΤΑ** τη **θεμελίωση** του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

5.4. **Επιπλέον**, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 127, παρ. 2, εδάφια γ, δ και ε του Οργανισμού της ΑΤΕ, η Τράπεζα είχε αναλάβει **ρητή** υποχρέωση όπως :

«γ) **Αι αναλογούσαι** προς τα Ασφαλιστικά Ταμεία του Προσωπικού **εισφοραί (Τραπεζής και υπαλλήλου)** επί των αποδοχών των κατά τα άνω αυτοδικαίως αποχωρούντων, λόγω ορίου ηλικίας, υπαλλήλων **καταβάλλονται υπό της Τραπεζής και βαρύνουν αυτήν** μέχρι της συμπληρώσεως υφ' ενός εκάστου του 65⁰⁰ έτους της ηλικίας ή και ενωρίτερον εν περιπτώσει τυχόν θανάτου.

δ) **Η σύνταξις και αι λοιπαί ασφαλιστικά παρογαί** των κατά τα άνω αυτοδικαίως λόγω ορίου ηλικίας αποχωρούντων υπαλλήλων **βαρύνουν την Τράπεζαν** μέχρι συμπληρώσεως υφ' ενός εκάστου του 65⁰⁰ έτους της ηλικίας ή και ενωρίτερον εν περιπτώσει θανάτου. Το εφ' άπαξ βοήθημα Πρόνοιας καταβάλλεται υπό της Τραπεζής χρεώσει του Ταμείου Συντάξεων και αποδίδεται αυτή υπό τούτου ατόκως εν εκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει καθ' ήν συμπληρούται υφ' ενός εκάστου των αποχωρούντων το 65⁰ έτος της ηλικίας ή και ενωρίτερον εν περιπτώσει θανάτου (ΦΕΚ Β' 291/30.5.83).

ε) Αι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων γ και δ (περί καταβολής υπό της τραπεζής των εισφορών συντάξεων κλπ) έχουν εφαρμογήν επί των **υπηρετούντων την 24.9.1975** και των εφ' εζής **διορισθέντων ή διοριζομένων** εις την Τράπεζαν μονίμων υπαλλήλων παντός βαθμού και κλάδου

των αποχωρησάντων ή αποχωρούντων προ της συμπλήρωσης του 65^{ου} έτους της ηλικίας των επί τη βάσει ειδικών διατάξεων νόμων (ΦΕΚ Β' 291/30.5.1983).»

5.5. **Επισημαίνεται**, πάντως, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 15, παρ. 1 & 2 του Κανονισμού του ΕΛΕΜ, οι εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου, που κατέβαλε η ΑΤΕ στο Λογαριασμό αυτό, για κάθε υπάλληλό της, από τη λύση της εργασιακής του σχέσης και μέχρις ότου αυτός συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας του, ΔΕΝ προσαυξάνουν το χρόνο ασφάλισής του, όπως ο χρόνος αυτός προσδιορίζεται στο άρθρο 10 του Κανονισμού αυτού.

Συγκεκριμένα, το ως άνω άρθρο 15 προβλέπει ότι :”

« Χρονικά όρια επικούρησης

1. Η επικούρηση παρέχεται από την ημερομηνία εξόδου από την υπηρεσία κατά το άρθρο 10 του παρόντος.

Η διαδρομή του χρόνου υπολογίζεται ενιαία για τον ασφαλισμένο και τα μέλη της οικογένειάς του για το μετά το θάνατό του χρόνο.

2. Προκειμένου για μισθωτούς που εξήλθαν ή πρόκειται να εξέλθουν στο μέλλον από την υπηρεσία σύμφωνα με το άρθρο 127 του Οργανισμού της ΑΤΕ, για τον προσδιορισμό του χρόνου έναρξης καταβολής επικούρησης εκ μέρους του Επικουρικού λαμβάνεται υπόψη η χρονολογία εξόδου».

5.6. Με τα δεδομένα αυτά, γίνεται άμεσα αντιληπτό ότι η Επικουρική Σύntαξη των ασφαλισμένων στον ΕΛΕΜ, όπως ΟΛΩΝ γενικά των ασφαλισμένων στους Φορείς Επικουρικής Ασφάλισης των άλλων Τραπεζών, στηρίζεται στο Σύστημα των Εγγυημένων Παροχών.

5.7. Εν όψει, όμως, της υποχρέωσης για καθολική εφαρμογή από το Τραπεζικό Σύστημα της Χώρας των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, το ως άνω Σύστημα Εγγυημένων Παροχών των Επικουρικών αλλά και των Κυρίων Σύντάξεων, έθετε σε άμεσο κίνδυνο το Δείκτη Κεφαλαιακής Επάρκειας Ελληνικών, κυρίως, Τραπεζών.

5.8. Για την αντιμετώπιση του σοβαρότατου αυτού προβλήματος, με το Νόμο 3371/2005, θεσπίστηκε το ΕΤΑΤ, στο δε άρθρο 62, παρ. 6 του Νόμου αυτού ρητά προβλέπεται ότι :

« Στην περίπτωση αυτή το ταμείο δεν διαλύεται ούτε θίγεται η περιουσία του. Ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλλει προς το ΕΤΑΤ το ποσό της δαπάνης που του αναλογεί. Το ποσό της δαπάνης προσδιορίζεται μετά από ειδική οικονομική μελέτη, η οποία ανατίθεται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και εκπονείται μέσα σε έναν μήνα από

την ανάθεσή της. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, μετά γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης (Σ.Κ.Α.), καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις διαχείρισης και διεκπεραίωσης των θεμάτων, ο τρόπος κατανομής χρονικά του ποσού της δαπάνης που θα καταβάλλει ο εργοδότης και κάθε θέμα αναγκαίο για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής».

5.9. Με βάση τη νομοθετική αυτή ρύθμιση, η εταιρεία αναλογιστικών μελετών **PRUDENTIAL** επιλέχθηκε, από το Υπουργείο Οικονομικών, να διενεργήσει τη σχετική Αναλογιστική Μελέτη, για τον ΕΛΕΜ και την ΑΤΕ, λαμβάνοντας υπόψη :

[1] Σύμφωνα με το άρθρο 58, παρ. 1 του νόμου 3371/2005, όσοι προσλήφθηκαν στην ΑΤΕ μετά την 1.1.2005 είχαν υπαχθεί απευθείας στο ΕΤΕΑΜ και **ΟΥΔΕΜΙΑ** σχέση είχαν με τον ΕΛΕΜ.

[2] Σύμφωνα δε με το άρθρο 18, παρ. 1 του Νόμου 1902/1990, όσοι είχαν προσληφθεί στην ΑΤΕ μετά την 1.1.1993 θα είχαν Ποσοστό Αναπλήρωσης των συντάξιμων αποδοχών τους **20%**, [αντί **36%** που είχαν οι παλαιότεροι], όπως είχαν **ΟΛΟΙ** γενικά οι επικουρούμενοι του ΕΤΕΑΜ, κάτω από το οποίο όριο ο Νόμος απαγόρευε να πέσει το ποσοστό αυτό.

5.10. Η Αναλογιστική αυτή Μελέτη κατέδειξε ότι η ΑΤΕ **όφειλε**, σύμφωνα με το Νόμο 3371/2005 καθώς και το Π.Δ. 209/2006, να **καταβάλλει**, στο μεν ΕΤΑΤ, [για τα ειδικά ασφαλιστικά δικαιώματα της Αναλογιστικής Μελέτης του **16%**], το ποσό των **380,02 εκατ. ευρώ**, στο δε ΕΤΕΑΜ, [για τα γενικά ασφαλιστικά δικαιώματα της Αναλογιστικής Μελέτης του **20%**], το ποσό των **553,33 εκατ. Ευρώ**, ποσά με τα οποία θα καλύπτονταν **ΟΛΕΣ** οι **μελλοντικές υποχρεώσεις** της Τράπεζας αυτής προς τους Συνταξιούχους και τους εφεξής συνταξιοδοτούμενους παλαιότερους, κυρίως, ασφαλισμένους στον ΕΛΕΜ, οι οποίες υποχρεώσεις απορρέουν από τις άνω διατάξεις του Οργανισμού της.

5.11. **Επισημαίνεται**, στο σημείο αυτό, ότι οι Συνταξιούχοι και οι εφεξής συνταξιοδοτούμενοι ασφαλισμένοι στον ΕΛΕΜ, σύμφωνα με τις προβλέψεις του ως άνω άρθρου 69 το Οργανισμού της ΑΤΕ, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 11, παρ. 1 του Κανονισμού του ΕΛΕΜ, έχουν **προστατευόμενο**, κατά το άρθρο 1 του Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ, **περιουσιακό δικαίωμα** επί της συγκεκριμένης συνταξιοδοτικής παροχής, όπως έχει γενικότερα κρίνει και το ΕΔΔΑ.

5.12. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Νόμου 3522/2006, οι Συνταξιούχοι και οι Ασφαλισμένοι στον ΕΛΕΜ υπαχθήκαμε υποχρεωτικά, ως άτομα, στο ΕΤΑΤ, εφαρμοζόμενων, κατά τα λοιπά, των διατάξεων του άρθρου 62, παρ. 6 του Νόμου 3371/2005 και των Π.Δ. 209/2006.

ΟΜΩΣ, σ' ότι ειδικότερα αφορά στις ως άνω **ΔΥΟ [2] ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ**, κατά την Αναλογιστική Μελέτη, **οικονομικές υποχρεώσεις** της ΑΤΕ, για την

κάλυψη των μελλοντικών της υποχρεώσεων, προς το ΕΤΑΤ πλέον, το οποίο είχε αναλάβει την καταβολή ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ του 36% και ΟΧΙ ΜΟΝΟ του 16% της Επικούρησης, όπως προέβλεπε το άρθρο 61 του Νόμου 3371/2005, η ως άνω διάταξη του Νόμου 3522/2006 ορίζει, επί λέξει, ότι:

« Η οικονομική επιβάρυνση του ΕΤΑΤ και του ΕΤΕΑΜ από την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 3371/2005 και του παρόντος άρθρου καλύπτεται, πέραν των προβλεπόμενων από τις καταστατικές διατάξεις του ΕΛΕΜ εισφορών εργαζομένου και εργοδότη, [σ.σ. πράγμα που ΔΕΝ προβλέπεται ως έσοδο του ΕΤΑΤ το άρθρο 63 του Νόμου 3371/2005], από την καταβολή από την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε. του ποσού των τριακοσίων ογδόντα εκατομμυρίων (380.000.000) ευρώ. Από το ποσό αυτό τα διακόσια ογδόντα εκατ. (280.000.000) ευρώ καταβάλλονται εντός του μηνός Ιανουαρίου 2007 και το υπόλοιπο ποσό, σαν έκτακτη εισφορά, των εκατό εκατ. (100.000.000) ευρώ καταβάλλεται σε 10 ισόποσες ετήσιες δόσεις στην αρχή κάθε έτους.

Η προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Καταστατικού του ΕΛΕΜ εισφορά της ΑΤΕ μειώνεται σταδιακά και ισόποσα από 9% σε 7,5% εντός τριών (3) ετών, αρχής γενομένης από 1.1.2007. Με τα παραπάνω ποσά των έκτακτων εισφορών και οικονομικών επιβαρύνσεων προς το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ ΚΑΙ ΕΤΑΤ – ΕΤΕΑΜ εξαντλείται η υποχρέωση της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος για κάλυψη επιπλέον εισφορών ή παροχών προς τα Ταμεία αυτά που απορρέουν από τις κείμενες διατάξεις.

Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζεται κάθε θέμα που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

5.13. Από τη διάταξη αυτή, καθίστανται αδιατάκτως βέβαια τα εξής :

[1] Η υποχρέωση καταβολής της Επικουρικής Σύνταξης στους Συνταξιούχους της ΑΤΕ μεταβιβάστηκε, εκ του νόμου, στο ΕΤΑΤ, στην ίδια έκταση και με τους ίδιους όρους που κατέβαλε την Επικουρική του Σύνταξη η ΑΤΕ, σύμφωνα με το άρθρο 69 του Οργανισμού της.

[2] Το Υπουργείο Οικονομικών, για λόγους που αφορούσαν το ίδιο και μόνο, **ΑΠΟΣΤΕΡΗΣΕ** το ΕΤΑΤ από το αναλογιστικά προσδιορισθέν ποσό των γενικών ασφαλιστικών δικαιωμάτων εκ **553,33 εκατ. ευρώ**, το οποίο η ΑΤΕ όφειλε να είχε καταβάλει, για να καλύψει το μεγαλύτερο μέρος των μελλοντικών της υποχρεώσεων, οι οποίες πήγαζαν από τις διατάξεις των ως άνω άρθρων 69 και 127 του Οργανισμού της, γεγονός που σας έχει ήδη επισημανθεί.

Το γεγονός, όμως, αυτό δεν αποστερεί τους Συνταξιούχους από το δικαίωμα λήψης, εφ' όρου ζωής, της Επικούρησής τους από το ΕΤΑΤ.

[3] Εφόσον, όμως, ο Νόμος αυτός ρητά ορίζει ότι :

« Με τα παραπάνω ποσά των έκτακτων εισφορών και οικονομικών επιβαρύνσεων προς το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ και ΕΤΑΤ – ΕΤΕΑΜ εξαντλείται η υποχρέωση της ΑΤΕ για κάλυψη επιπλέον εισφορών ή παροχών προς τα Ταμεία αυτά που απορρέουν από τις κείμενες διατάξεις »,

κατά λογική και νομική αναγκαιότητα, **έπεται** ότι τα, εκ του Κανονισμού του ΕΛΕΜ, σε συνδυασμό με τις επιταγές του άρθρου 69 του Οργανισμού της ΑΤΕ, διαμορφωμένα και προστατευόμενα, κατά τα ανωτέρω, **περιουσιακά δικαιώματα των Συνταξιούχων και των εφεξής συνταξιοδοτούμενων, πρώην ασφαλισμένων στον ΕΛΕΜ, τα οποία δικαιώματα συνίστανται στην, εφ' όρου ζωής των ιδίων και των δικαιοδόχων τους, απόληψη της δικαιούμενης Επικούρησης, έχουν πλήρως διασφαλιστεί**, με την ως άνω διάταξη, και αυτό ανεξάρτητα από το γεγονός ότι οι μνημονιακοί νόμοι έχουν συρρικνώσει τις Επικουρήσεις αυτές μέχρι και **60%** περίπου.

5.14. Σχετικά, πάντως, με το θέμα αυτό, το **ΣτΕ**, με την υπ' αριθ. 2199/2010 Απόφαση της Ολομέλειάς του, έχει ήδη κρίνει ότι :

« 9. Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του νόμου 3371/2005, με τις προεκτεθείσες ρυθμίσεις ο νομοθέτης απέβλεψε στην επέκταση του δημόσιου, καθολικού και υποχρεωτικού χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού των πιστωτικών ιδρυμάτων, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 22 παρ. 5 το Συντάγματος και της συνταγματικής αρχής της ισότητας, ούτως ώστε η επιβαλλόμενη από το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος κρατική μέριμνα για την κοινωνική ασφάλιση των τραπεζοϋπαλλήλων να μην υπολείπεται της κρατικής μέριμνας για την κοινωνική ασφάλιση των λοιπών εργαζομένων. Την νομοθετική αυτή παρέμβαση υπαγόρευσε, κατά την εισηγητική έκθεση, η ανάγκη άρσεως της παθογένειας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης των τραπεζοϋπαλλήλων, χαρακτηριστικότερη δε έκφραση της παθογένειας αυτής είναι ο κατακερματισμός του σε πολλούς φορείς, καθένας από τους οποίους διέπεται από δικό του καθεστώς, η αποκατάσταση της ίσης μεταχείρισης και κοινωνικής αλληλεγγύης των τραπεζοϋπαλλήλων και μεταξύ αυτών και μεταξύ των υπολοίπων μισθωτών, **ο σεβασμός κεκτημένων δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης** και η εγκαθίδρυση όρων ισοτιμίας μεταξύ των πιστωτικών ιδρυμάτων και αποφυγής του μεταξύ αυτών αθέμιτου ανταγωνισμού. Εξάλλου, κατά την ίδια εισηγητική έκθεση, ο λόγος

ασφαλισμένων και συνταξιούχων των τραπεζών επιδεινώνεται σε βάρος των ασφαλισμένων, λόγω του περιορισμού των προσλήψεων που έχουν επιβάλλει, εν τοις πράγμασι, στα πιστωτικά ιδρύματα οι συνθήκες του διεθνούς εντόνου ανταγωνισμού. Η επιδείνωση αυτή, στο πλαίσιο του διανεμητικού συστήματος ασφάλισης, το οποίο ισχύει σε όλα τα ταμεία ασφάλισης του προσωπικού των πιστωτικών ιδρυμάτων της Χώρας, θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των ταμείων αυτών. Ο μόνος δε τρόπος αντιμετώπισης του προβλήματος αυτού είναι η συμμετοχή των τραπεζοϋπαλλήλων σε ευρύτερες ομάδες ασφαλισμένων. Στην εισηγητική έκθεση του νόμου αναφέρεται ως περαιτέρω λόγος δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος επέβαλε τις πιο πάνω ρυθμίσεις, **ότι τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν αναλάβει, σύμφωνα με τις συμφωνίες που έχουν συνάψει με το προσωπικό τους, να ασκούν συγχρόνως και κοινωνική πολιτική, καλύπτοντας τα ελλείμματα των αλληλοβοηθητικών ταμείων των τραπεζοϋπαλλήλων**, στις περιπτώσεις δε αυτές, οι ρόλοι επιχειρηματία και φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως συγχέονται. Τούτο δε διότι οι συνταξιοδοτικές παροχές των ταμείων αυτών στηρίζονται, **ως επί το πλείστον, σε προγράμματα προκαθορισμένων παροχών**, δηλαδή έχουν ως βάση ασφαλιστικό σύστημα, σύμφωνα με το οποίο **οι υποχρεώσεις του εργοδότη**, εν προκειμένω των τραπεζών, δεν περιορίζονται στην καταβολή της συμπεφωνημένης εργοδοτικής εισφοράς, όπως ισχύει στα προγράμματα προκαθορισμένων εισφορών, **αλλ' εκτείνονται και στην κάλυψη οποιονδήποτε ελλείμματος, προκειμένου οι εργαζόμενοι να λαμβάνουν τις συμφωνηθείσες ασφαλιστικές παροχές**. Εξάλλου, κατά την εισηγητική έκθεση, η ρύθμιση των ανωτέρω παραγράφων 6 και 7 του άρθρου 62 αποβλέπει στην εξασφάλιση των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων κατά την διάρκεια των δικαστικών αγώνων για την λύση ή μη των συμφωνιών εργοδότη και εργαζομένων και την κατάργηση των επικουρικών ταμείων. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν. 2992/2002, ο οποίος εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τον 1606/2002 Κανονισμό τους Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της 19.7.2002 «Για την Εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων» (Ε.Ε.Ε.Λ. 243/1) και τον Κανονισμό 1725/2003 της Επιτροπής της 19.9.2003 «Για την υιοθέτηση ορισμένων Διεθνών Λογιστικών Προτύπων», σύμφωνα με τον Κανονισμό (Ε.Κ.) 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Ε.Ε.Ε.Λ. 261/1) των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) του Οργανισμού Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, οι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο επιχειρήσεις, όπως είναι και **οι τράπεζες, υποχρεούνται από το έτος 2005 να εφαρμόζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και ιδίως το Λογιστικό Πρότυπο 19, το οποίο επιβάλλει την ακριβή λογιστική αποτύπωση όλων των παροχών του εργοδότη προς το προσωπικό**

του (ημερομίσθια, μισθούς, εισφορές κοινωνικών ασφαλίσεων, μελλοντικά προγράμματα παροχών μετά την απασχόληση) και τοιουτοτρόπως, τα πιστωτικά ιδρύματα που, με βάση ιδιωτικές συμφωνίες, καλύπτουν τα ελλείμματα των ταμείων επικουρικής ασφαλίσεως του προσωπικού τους, υποχρεώνονται να καταγράφουν τις υποχρεώσεις τους αυτές ως υποχρεώσεις προς οποιαδήποτε ιδιωτική ασφάλιση, τούτο δε έχει ως ενδεχόμενο να εμφανίζουν μεγαλύτερο παθητικό και χαμηλότερους δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας. Με τον τρόπο αυτό οι υποχρεώσεις των πιστωτικών ιδρυμάτων, που ασφαλίζουν το προσωπικό τους στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. αντιμετωπίζονται ως υποχρεώσεις του κοινωνικού συνόλου, στις περιπτώσεις, όμως των πιστωτικών ιδρυμάτων που καλύπτουν αυτά τα ίδια τα ελλείμματα των επικουρικών ταμείων του προσωπικού τους, οι ίδιες υποχρεώσεις χρεώνονται στον εργοδότη – πιστωτικό ίδρυμα».

6. **Επειδή**, όπως προκύπτει από την ως άνω ιστορική εξέλιξη του θέματος, η σχετική απόφαση του Δ.Σ. του ΕΤΕΑ όχι μόνο είναι εσφαλμένη αλλά και, επαναλαμβάνουμε, **ΘΙΓΕΙ** ευθέως τα περιουσιακά δικαιώματα των Συνταξιούχων και των εφεξής συνταξιοδοτούμενων πρώην ασφαλισμένων στον ΕΛΕΜ, τα οποία δικαιώματα προστατεύονται από το υπερνομοθετικής ισχύος, [κατ'άρθρο 28, παρ. 1 του Συντάγματος], άρθρο 1 του Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ, όπως έχει ήδη κρίνει τόσο το ΕΔΔΑ, όσο και ο Άρειος Πάγος, [βλ. ΑΠ (Ολομ) 40/1998] αλλά και το ΣτΕ, [βλ. 2199/2010 (Ολομ.) παρ. 19], επείγει η λήψη ανακλητικής απόφασης από το Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, προκειμένου να αποφευχθούν έντονες πολιτικές και δικαστικές αντιπαραθέσεις.
7. **Επισημαίνουμε**, τέλος, ότι ένδειξη της προχειρότητας, με την οποία αντιμετωπίστηκε ένα τόσο σοβαρό θέμα από το Δ.Σ. του ΕΤΕΑ είναι το γεγονός ότι στην παράγραφο 2 [σελίδα 4] της απόφασής του αυτής, αναφέρεται ότι δήθεν από 1.3.2013 ο ΕΛΕΜ εντάχθηκε στο ΕΤΕΑ, ενώ αυτό **ΟΥΔΕΠΟΤΕ** συνέβη, γνωστού όντως ότι στο ΕΤΕΑ εντάχθηκε το ΕΤΑΤ, στο οποίο είχαμε ενταχθεί, Συνταξιούχοι και Ασφαλισμένοι, ως φυσικά πρόσωπα, **και ΟΧΙ** ο ΕΛΕΜ, ο οποίος, σύμφωνα με το νόμο 3371/2005, άρθρο 62, παρ.6 και την Εγκύκλιο του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Προνοίας, με ΑΠ Φ21250/4231/165/27.3.2013, δεν θίγεται ΟΥΤΕ σε ότι αφορά στη νομική του υπόσταση, **ΟΥΤΕ** σε ότι αφορά στην περιουσία του.

Προσβλέποντας ότι θα πρυτανεύσει η νομιμότητα και η λογική, παραμένουμε στη διάθεσή σας, για κάθε τυχόν πρόσθετη διευκρίνιση. »

Την Τετάρτη 4.6.2014, τα Δ.Σ. των Συλλόγων Συνταξιούχων ΑΤΕ θα κάνουν παράσταση στο Υπουργείο Εργασίας για το θέμα αυτό και θα σας ενημερώσουν σχετικά.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ